

ประเทศกัมพูชา

1. โครงสร้างพื้นฐานและโครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ราชอาณาจักรกัมพูชา (Cambodia)	
ธงชาติ แผนที่ประเทศ	
โครงสร้างพื้นฐาน	
พื้นที่	181,035 ตารางกิโลเมตร (พื้นดิน 176,525 ตารางกิโลเมตร พื้นน้ำ 4,520 ตารางกิโลเมตร) หรือมีพื้นที่ประมาณ 1 ใน 3 ของประเทศไทย ทิศเหนือติดกับประเทศลาว ทิศตะวันออกติดกับประเทศเวียดนาม ทิศตะวันตกติดกับประเทศไทย
ภูมิอากาศ	ร้อนชื้น ฤดูฝนยาวนาน อุณหภูมิเฉลี่ย 20-36 องศาเซลเซียส
เมืองหลวง	กรุงพนมเปญ (Phnom Penh)
ประชากร	14,289,000 คน (ปี 2553) อัตราการเพิ่มประชากร 1.7% ต่อปี
เชื้อชาติ	กัมพูชา 90% เวียดนาม 5% จีน 1% และอื่นๆ
ศาสนา	พุทธนิกายเถรวาท 95% (แบ่งเป็น 2 นิกายย่อย คือธรรมยุต และมหานิกาย) และคริสต์

ภาษา	ภาษาเขมร ส่วนภาษาที่ใช้งานทั่วไป ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เวียดนาม จีน และไทย
โครงสร้างทางเศรษฐกิจ (2556)	
ผลิตภัณฑ์มวลรวม(มูลค่า)	11,629 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว(มูลค่า)	813 ดอลลาร์สหรัฐ
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	เครื่องนุ่งห่ม ไม้ซุง ยางพารา ข้าว ปลา ใยยาสูบ รองเท้า
แหล่งส่งออกที่สำคัญ	สหรัฐอเมริกา ฮองกง เยอรมนี และ สหราชอาณาจักร
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ยาสูบ ทองคำ วัสดุก่อสร้าง เครื่องจักร ยานพาหนะ และ เกษภัณฑ์
แหล่งนำเข้าที่สำคัญ	ฮองกง จีน ไทย ไต้หวัน และเวียดนาม
สกุลเงิน	เรียล (Riel หรือ KHR:Kampuchea Riel)
อัตราแลกเปลี่ยน	1 เรียล เท่ากับ 0.007 บาท หรือ 4,190 เรียล เท่ากับ 1 ดอลลาร์สหรัฐ
การขนส่ง	
รถไฟ	690 กม.
ถนน	38,093 กม.
ท่าอากาศยาน	ท่าอากาศยานนานาชาติ 3 แห่ง
ทางน้ำ	3,700 กม. แม่น้ำสายหลักคือแม่น้ำโขง

2. ปริมาณผลผลิตยางธรรมชาติ

รูปที่ 1 ปริมาณผลผลิตยางธรรมชาติของกัมพูชา

3. พื้นที่ปลูก-พื้นที่กรีดยาง

รูปที่ 2 พื้นที่ปลูก-พื้นที่กรีดยางของกัมพูชา

4. ปริมาณการนำเข้า-ส่งออกยางธรรมชาติ

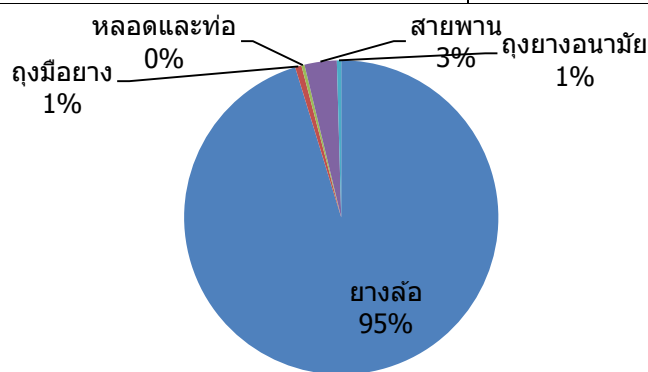
รูปที่ 3 การนำเข้ายางธรรมชาติของกัมพูชา

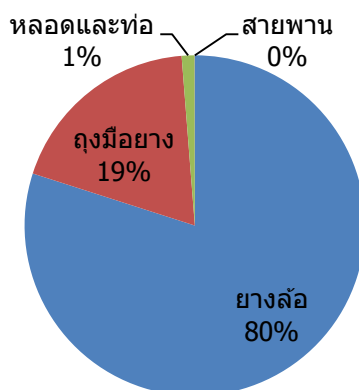
รูปที่ 4 การส่งออกยางธรรมชาติของกัมพูชา

5. มูลค่าการนำเข้า-ส่งออกผลิตภัณฑ์ยางที่สำคัญ ปี 2556

ผลิตภัณฑ์	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐฯ)	มูลค่าการส่งออก (เหรียญสหรัฐฯ)
ยางล้อ	146,488,567	719,948
ถุงมือยาง	1,005,095	169,430
หลอดและท่อ	495,952	10,994
สายพาน	5,097,423	170
ถุงยางอนามัย	690,083	-

รูปที่ 5 สัดส่วนการนำเข้าผลิตภัณฑ์ยางที่สำคัญของกัมพูชา

รูปที่ 6 สัดส่วนการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางที่สำคัญของกัมพูชา

Source:

- ศูนย์บริการข้อมูลประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Information Center), กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
- ธนาคารแห่งประเทศไทย
- สถาบันวิจัยยาง, ANRPC, GTA

สถานการณ์ยางในประเทศกัมพูชา

● อุตสาหกรรมต้นน้ำ

หลายปีมานี้ ประเทศกัมพูชาได้กลายเป็นเป้าหมายของนักลงทุนต่างชาติที่มุ่งเข้าไปแสวงหาสัมปทานที่ดินจำนวนมาก เพื่อเข้าไปทำการปลูกพืชเศรษฐกิจโดยเฉพาะยางธรรมชาติ เห็นได้จากตัวเลขพื้นที่ในการปลูกยางธรรมชาติปี 2556 มีทั้งสิ้นจำนวน 2.04 ล้านไร่ (325,905 เฮกตาร์) โดยร้อยละ 31 ของสวนยางพาราปลูกโดยระบบสัมปทาน ซึ่งการลงทุนปลูกยางพาราในกัมพูชา ส่วนใหญ่มาจากนักลงทุนเวียดนาม จีน เกาหลีใต้ และมาเลเซีย โดยอีกร้อยละ 45 เป็นของครอบครัวเกษตรกร ส่วนพื้นที่ที่เหลือเป็นของบริษัทเอกชน

ปัจจุบันกัมพูชามีผลผลิตยางธรรมชาติในปี 2556 อยู่ที่ 35,000 ตัน โดยกัมพูชาตั้งเป้าหมายการผลิตยางพาราในปี 2563 ประมาณ 353,000 ตัน อย่างไรก็ตาม การขยายพื้นที่ปลูกยางธรรมชาติอาจก่อให้เกิดปัญหาขัดแย้งกับประชาชนในท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ เนื่องจากพื้นที่สัมปทานปลูกยางธรรมชาตินั้นทับซ้อนกับพื้นที่ทำกินของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งรัฐบาลกัมพูชาเองกำลังหาวิธีแก้ไขในประเด็นนี้

การนำเข้า-ส่งออก

ในปี 2556 ประเทศกัมพูชามีการนำเข้ายางธรรมชาติประมาณ 906 ตัน โดยนำเข้าจากประเทศไทยเป็นอันดับหนึ่ง คือ 804 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 89 ของการนำเข้าทั้งหมด รองลงมาคือมาเลเซียและจีน ที่สัดส่วนร้อยละ 0.1 และ 0.004 ตามลำดับ

ประเทศกัมพูชาถือเป็นอีกประเทศที่มีอัตราการเติบโตด้านการส่งออกที่สูงกว่าร้อยละ 29 จากปี 2555 โดยในปี 2556 มีการส่งออกกว่า 46,274 ตัน ซึ่งส่งออกไปประเทศมาเลเซียเป็นหลัก

● อุตสาหกรรมปลายน้ำ

กัมพูชามีการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางทั้งสิ้น 900,524 เหริยณัฐรัฐฯ โดยมีการส่งออกลักษณะมากที่สุด คือ 719,948 เหริยณัฐรัฐฯ หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 80 รองลงมาคือถุงมือยาง และหลอดและท่อ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19 และ 1 ตามลำดับ